

и рѣка Нилъ се расклонява на много рѣкави, които с втичатъ въ Срѣдиземно море. Тая часть на Египетъ е блатлива ниска земя, която се е викала Долний Египетъ отъ много то градове, што са се намирили тамъ, най-познатъ е *Саисъ*, на единъ отъ рѣкавити на Нилъ. Друга ивица камъ югъ е наречена Срѣдний Египетъ съ главенъ градъ *Мемфисъ* (близу до сегашний Каиръ). А най-южна та часть захвашталъ Горний Египетъ, който е простиралъ до нилскити скокове; прочутъ градъ тамъ билъ *Тива*.

Климатътъ въ Египетъ е много горештъ, а дѣждвали твърдѣ рѣдко, та всичката земя би се обърнала на пустиня, ако да я не пояше всяка година разливането на Нилъ. Всяко лѣто отъ силнити дѣждове, што валет на изворити на Нилъ, въ Абисиния, рѣката прѣлива отъ брѣговети и залива всички Египетъ, та градовети и селта, които са направени обикновенно на високи мѣста, видать се като острови, и жителети се срѣштатъ помежд си съ враници. Когато рѣката се истегли въ мажката си оставя слѣдъ себеси влажна утайка, която наторива земта и я прави много плодovitа. Нѣ колкото пѣ-много бил приходождането на рѣката, толкова пѣ-малка била и рожбата (берекетътъ). Затова Египтѣнети ископавали езера и прѣкаровали много вади, за да иматъ вода, кога е случи суша. Отъ тия езера най-голѣмо било Меридов езеро, въ Срѣдний Египетъ, което е наречено на името на единъ староврѣмененъ царь Мерида, който билъ за повѣдалъ да го ископаятъ. Уобщто земедѣлието у старти Египтѣне се находило въ напѣднало състояние.

Паметници. Слѣдъ тоя народъ са останали много голѣми паметници, които не са могли да съсипетъ нѣколко тисешти години. Първо мѣсто отъ тѣхъ захвашатъ *пирамидити*. Така се викатъ едни много голѣми четвъртити